

O kamarádství, hudbě a nevěře s první dámou českého filmu

10.07.2013

Od 11. července můžou fanoušci režisérky Alice Nellis zhlédnout její nový film *Revival*, jehož upoutávka s žižkovskou ulicí coby legendární Abbey Road obletěla celý mediální svět. Na rozdíl od minulých, komediálně tragických sond do lidského života se tentokrát děj bude točit okolo zaniklé rockové skupiny *Smoke*, která se rozpadla v roce 1972 za nevyjasněných okolností. Ale jak sama režisérka slibuje, typické atributy její tvorby tu budou stejně zachovány.

Najdete si ještě čas zahrát si na flétnu?

Spíš ne. Teď se doma s dětmi spíše věnujeme zpěvu. Zrovna dnes večer jsme si dali Káča našla ptáče a Když jde malý bobr spát.

Ptám se proto, že váš nový film *Revival* se tematicky zabývá hudbou, rock'n'rollem. Jaký vztah k rockové muzice má bývalá studentka konzervatoře?

Vřelý - myslím, že většina konzervatoristů má své hudební úniky od klasické hudby.

Co poslouchá Alice Nellis za muziku? Sleduje současnou populární hudbu?

Tak kromě Malého bobra, který chodí spát, poslouchám teď dost často klasickou muziku, což ovšem vychází spíše z toho, že jsem připravovala pár projektů s Českou filharmonií a nějak mě to k tomu zase přitáhlo. Jinak je to spíš taková postarší všehochuť - tak třeba v autě vozím Stinga, Steve Wondera, Buty, Amy Winehouse, Ninu Simone, Beatles, Einstürzende Neubauten, Aimee Mann a ledacos dalšího. Současnou populární hudbu příliš sledovat nestíhám - o to větší radost mám, když mě něco pěkného z ní samo dostihne.

Pojďme zpátky k vašemu novému snímku. Má komedie o kapele, která zanikla v roce 1972, nějaký reálný základ?

Úplně konkrétní ne. Ale myslím, že počátkem sedmdesátých let zaniklo docela dost dobrých kapel paralelně s tím, jak zanikla reálná naděje na nějaký brzký politický zvrát poněkud snesitelnějším směrem.

Odkud jste brala inspiraci natočit film o stárnoucích rockerech? Proč ne třeba o současné začínající kapele? Nebo to je méně atraktivní?

Stárnoucí rockeři jsou mi bližší.

Jak se původní herecké čtveřici líbilo v kůži vysloužilých rockerů? Neměli ambice založit po natáčení opravdovou kapelu?

To je spíše otázka na ně. Uvidíme, čeho se ještě dočkáme. Rozhodně například v Hořovicích by publikum

měli, protože když jsme tam natáčeli jejich první koncert, kompars se během jednoho dne zcela proměnil v nadšený fanklub.

První fotky z upoutávky na film se inspirovaly slavným obalem Abbey Road od Beatles. Proč jste zvolila jako lokaci zrovna nenápadnou ulici Kubelíkovu na Žižkově?

Protože její půvab má v sobě něco podobného jako nenápadný půvab celé kapely. Hledali jsme takovou lehce jetou, nenápadnou pražskou Abbey Road... a našli ji hned u Akropole.

Má Žižkov podle vás nějakou spojitost s rock'n'rollem?

Například klub Akropole je spojitostí vcelku jasnou.

Zdá se, že tentokrát ústřední postavou vašeho filmu nebude ženská hrdinka. Je to tak?

Skupina je rodu ženského, takže svým způsobem to ženská hrdinka je. A pro rockovou kapelu je vcelku přirozenější, že v ní hrají muži...

Nevěra, smrt, děti - tato témata se často ve vašich snímcích objevují. Jak je to s Revivalem?

Nevěra, smrt, děti a hudba. Nebo spíš hudba, kamarádství, nevěra, děti, smrt...

Jste maminkou tří dětí. Jak moc tato role ovlivní profesi režisérky?

Asi nejvíc se změnil objem spánku. Je ho míň. Od chvíle, kdy jsem si domů přinesla svoje první dítě, tak se priority v mém životě nastavily prostě podle toho. A to, že jsou teď děti tři, v tom mnoho nemění. Jen člověk musí o něco víc organizovat a také večer zpívat více ukolébavek, protože mají různé hudební vkusy.

Kromě filmu se věnujete i divadelní režii. V čem se liší od sebe obě aktivity?

Každá je jiná, ale zásadním rozdílem je asi to, že zatímco u filmové režie má režisér nad většinou věcí maximální kontrolu a herci mu musí víceméně slepě důvěřovat, u divadla se tyto role obrací. Režisér se během zkoušení sice snaží svou vizi vysvětlit a nazkoušet, ale nakonec stejně musí věřit herci, protože to je ten, který se na poslední chvíli na jevišti rozhodne, co a jak provede.

Co je nejtěžší na filmařině? A naopak co vás na ní fascinuje?

Nejtěžší je neupustit kvůli těžkostem v jednotlivostech od vize celku. A fascinující je to, že ačkoliv vyrazíte nějakým směrem a stále se ho snažíte držet, místo, kam dorazíte, vás stejně nakonec znovu a znovu překvapí.

Čtyřicítka je prý mezník v mužském životě. Platí to i u žen?

Dost těžko můžu mluvit za nějakou širší skupinu, ať už žen či mužů. Já na tyhle obecné mezníky moc nevěřím. Mezníky v mém životě souvisí spíše s nějakými vnitřními posuny, než s reálným věkem nebo nějakými čísly.

Léto je v plném proudu. Jaké máte plány do budoucna?

Starat se o děti, být se svým mužem a pracovat.

Alice Nellis (nar. 1971)

původním jménem Alice Rychetníková pochází z Českých Budějic. Studovala hru na flétnu na konzervatoři zároveň s anglistikou a amerikanistikou na Filosofické fakultě Univerzity Karlovy. Později byla přijata ke studiu na FAMU v oboru scenáristiky a dramaturgie. V roce 2000 debutovala se svým prvním celovečerním filmem Ene Bene, o dva roky později natočila komediální Výlet, k němuž napsala anglické písně a některé dokonce nazpívala. V roce 2007 následovaly Tajnosti, psychologická drobnokresba s Ivou Bittovou v hlavní

roli oceněná Českým lvem za nejlepší snímek. Následovaly filmy Mamas & Papas (2010) a Perfect days (2011), které spojuje podobné téma nevěry, smrti nebo postava charismatické ženské hrdinky. Začátkem července přijde do kin komediální film Revival o hudební skupině, která chce uskutečnit po mnoha letech návrat na pódia. Alice Nellis se podílela společně s výtvarníkem Davidem Černým a hudebníkem Davidem Kollerem na vybudování kulturního centra Meetfactory. Je podruhé vdaná a společně s kameramanem Matějem Cibulkou vychovává tři děti.

Text: Martin Hošna